T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 562
KARAR NO : 2017 / 671
KARAR TR : 27.11.2017

ÖZET : 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce emekli sandığı iştirakçisi olan davacı tarafından, malûlen emekliye ayrılma istemiyle yaptığı başvurusunun reddine ilişkin işlemin iptali ile malûlen emekliliğine karar verilmesi istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

-
-
-
-

K A R A R

-

Davacı : G. B.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekilleri : Av. E. K., Av.R. Ç., Av.S. Y.

O L A Y : Davacı, M.K.E. Barut San.A.Ş. Barut Fabrikası Müdürlüğünde çalışırken rahatsızlığı nedeni ile 2003 yılında Ankara Numune Eğitim Araştırma Hastanesine müracaat ettiğini, yapılan tetkiklerinde göz polikliniğinde %35, beyin cerrahi polikliniğinde %35 olmak üzere toplam %70, şekel toplamda %56 sakattır, şeklinde sağlık kurulu raporu aldığını; o dönemdeki sosyal güvenlik kurumuna malulen emeklilik için müracaat ettiğini; kurumun 28.11.2002 tarihli yazı ile, sakat kontenjanından işe girmediği için emekliliğini kabul etmediğini; ancak 25.08.2003 tarih ve 4295 sayılı kararı ile sakatlığını kabul edip idari hizmetler kadrosunda görev yapabileceğine karar verdiğini; bu işlem aleyhine, Ankara 3. İdare Mahkemesinde açtığı davada Mahkemenin, E:2003/28, K: 2004/1829 sayı ile, 5434 sayılı Kanunun ek geçici 22 maddesi ve 39/J maddesi gereğince emekli olabileceğine karar verdiğini; bu karara istinaden emekli edildiğini, ancak davalı idarenin yaptığı temyiz başvurusu üzerine Danıştay 11.Dairesinin; E:2005/2286,K:2007/8231 sayı ile, 5434 sayılı yasanın 39/J maddesinin geçici madde olduğunu, 2289 sayılı yasanın yürürlük tarihinden sonra işe girdiği için emekli olamayacağına karar vererek, yerel Mahkemenin kararını bozduğunu, bozma kararı üzerine tekrar göreve başladığını, ancak Kurumun başka bir biriminde (Çankırı ili Silah Fabrikası) göreve başlatıldığını; yine Sosyal Güvenlik Kurumunun Ekim 2008 tarihinde çıkan 5510 sayılı Kanunun geçici 4.maddesinin 6.fikrasına göre mevcut ve mahkemece sabit olan rapor ve ekleri ile malulen emekli olmak için Kuruma tekrar müracaat ettiğini; ancak davalı idarenin, 07.05.2009 tarih, B .13.2.SGK.0.10.02.00.01.03- 66.711.273 sayılı kararı ile, sakatlık oranının %40 altında olduğundan bahisle talebini reddettiğini ifade ederek; SGK Başkanlığı, SS Genel Müdürlüğü, Kamu Görevlileri Emeklilik İşlemleri Daire Başkanlığının, 07.05.2009 tarih B.13.2 SGK.0.10,02.00.01.03 / 66 711.273 sayılı kararının iptali ile malulen emekliliğine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 1.İDARE MAHKEMESİ; 14.3.2012 gün ve E:2009/951, K:2012/317 sayı ile, "(…) 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 101. maddesinde, "bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür." hükmüne yer verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu Genel Müdürlüğü Çankırı Silah Fabrikasında Tekniker olarak görev yapan davacının, 5510 sayılı Kanun'a göre malulen emekliye ayrılma istemiyle yaptığı 24.02.2009 tarihli başvurusunun, 5510 sayılı Kanun'un geçici 4.maddesi uyarınca emekliye ayrılmasına imkân bulunmadığı gerekçesiyle reddine ilişkin 07.05.2009 tarih ve 66.711.273 sayılı işlemin iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Olayda; 5510 sayılı Kanun hükümlerinden faydalanmak suretiyle malulen emekliye ayrılma isteminin, 5510 sayılı Kanun'un geçici 4.maddesi uyarınca emekliye ayrılmasına imkan bulunmadığı gerekçesiyle reddi işleminden doğan uyuşmazlığın, 5510 sayılı Kanun'un uygulanmasından doğması nedeniyle, bakılan davanın görüm ve çözümü adli yargının (iş mahkemesi) görevinde bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15. maddesinin birinci fikrasının (a) bendi uyarınca davanın görev yönünden reddine…" karar vermiş, temyiz edilmesi üzerine Danıştay Onbirinci Dairesince, 20.11.2012 gün ve E:2012/5822, K:2012/7662 sayı ile, temyiz istemi reddedilerek onanan karar kesinleşmiştir.

Davacı bu kez aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 5. İş Mahkemesi, 08.09.2015 gün ve E:2013/165, K:2015/1216 sayı ile uyuşmazlığın esasını inceleyerek davanın reddine karar vermiş; davacı tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 10.Hukuk Dairesi; 20.9.2016 gün ve E:2015/21799, K:2016/11285 sayı ile, "(…) Somut olayda; 5434 sayılı Kanun kapsamında iştirakçi olan davacının, 5510 sayılı Kanun'un geçici 4. maddesinde değişiklik getiren 5754 sayılı Kanun'un 01.07.2008 tarihinde yürürlüğe girmesinden önce mevcut statüsünde bulunduğu göz önünde bulundurularak ve 6100 sayılı HMK'nın 114/1-b maddesine göre dava şartı olan "yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle davanın usûlden reddine karar verilmesi

gerekirken, işin esasına girilerek yazılı şekilde karar verilmesi, usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O hâlde, davacı avukatının bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA…" karar vermiştir.

ANKARA 5.İŞ MAHKEMESİ; 21.2.2017 gün ve E:2016/292, K:2017/68 sayı ile, "(…) Mahkememizce verilen 08/09/2015 tarih ve 2013/165 -2015/1216 E-K sayılı kararı Yargıtay 10. Hukuk Dairesi tarafından bozulmuş, bozma kararına uyularak yargılamaya devam olunmuştur.

GEREKÇE: Taraflar arasındaki uyuşmazlık, MKE Kurumu Genel Müdürlüğü silah fabrikasında tekniker olarak görev yapan davacının malulen emekliliğe ayrılmasını reddeden Kurum işleminin iptali istemine ilişkindir.

6100 sayılı HMK'nın 114/1-b maddesine göre "yargı yolunun caiz olması" dava şartı olup mahkeme, dava şartlarının mevcut olup olmadığını, davanın her aşamasında kendiliğinden araştırır. Taraflar da dava şartı noksanlığını her zaman ileri sürebilirler. Mahkeme, dava şartı noksanlığını tespit ederse davanın usulden reddine karar verir.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe girmiş olup Yasa'nın 101.maddesine göre bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür.

5510 sayılı Yasa'nın "5434 sayılı Kanuna İlişkin Geçiş Hükümleri" başlıklı Geçici 4.maddesinin 4.fıkrasına göre "Bu Kanunda aksine bir hüküm bulunmadığı takdirde; iştirakçi iken, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamına alınanlar, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olarak çalışmış olup bu Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine tabi olarak yeniden çalışmaya başlayanlar ile bunların dul ve yetimleri hakkında bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılır."

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "...bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E;. 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla iptal isteminin reddine karar vermiştir. Anayasa'nın 153/son maddesine göre Anayasa Mahkemesi kararları Resmi Gazetede yayımlanır ve yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzelkişileri bağlar.

Anayasa Mahkemesi kararları ile ilgili doktrindeki ağırlıklı görüş; Anayasa Mahkemesi kararlarının gerekçesinin de bağlayıcı olduğu yönündedir.

17.4.2008 günlü 5754 sayılı "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu İle Bazı Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun" ile Anayasa Mahkemesi'nin 15.12.2006 günlü, E.2006/111, K.2006/112 sayılı iptal kararı doğrultusunda 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanun'a eklenen Geçici 1 inci ve Geçici 4 üncü maddelerle 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarih itibariyle bu Kanun'un 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamına alınanlar ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır.

5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tâbi olacaklar ve bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanun'un 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tâbi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır.

5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edeceğinden bunlara ilişkin ihtilaflarda idari yargı görevli olmaya devam edecektir.

Öte yandan Uyuşmazlık Mahkemesinin 4.9.2012 tarihli 2012/64-83 Esas ve Karar sayılı kararında 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, emekli kamu personeli olan davacı tarafından açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde görüleceği, 5510 sayılı bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği sonucuna varılmıştır.

Somut olayda, davacının 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu kapsamına tabii olup, taraflar arasındaki uyuşmazlığın ise 5510 sayılı kanunun geçici 4 maddesi gereğince malülen emekliye ayrılması talebini reddeden Kurum işleminin iptali istemine ilişkin olduğu, dolayısıyla uyuşmazlığın 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre çözülmesi gerektiği anlaşılmakla, uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gözetilerek 6100 sayılı HMK'nın 114/1-b maddesine göre dava şartı olan "yargı yolunun caiz olmaması" nedeniyle davanın usulden reddine karar verilerek aşağıdaki şekilde hüküm tesis edilmiştir.

HÜKÜM: Yukarıda gerekçesi açıklandığı üzere;

Yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle davanın usulden reddine…" karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacı aynı istemle bir kez daha idari yargı yerine başvurmuştur.

Ankara 18.İdare Mahkemesi; 7.4.2017 gün ve E:2017/906, K:2017/1024 sayı ile, davacı tarafından, olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi yöntemi izlenmeden, ilk görevsizlik kararını veren yargı koluna (idari yargı) ait idare mahkemesinde tekrar dava açılması şeklinde 05.04.2017 tarihinde açılan ve tevzi neticesinde Mahkemelerinin 2017/906 esasına kaydolunduğu anlaşılan iş bu davanın, olumsuz görev uyuşmazlığı çıkartılmamış olmasından mütevellit şekli anlamdaki kesin hüküm karinesinden dolayı esasını inceleme olanağının bulunmadığı gerekçesiyle; davanın incelenmeksizin reddine karar vermiştir.

Davacı, 22.5.2017 tarihli dilekçe ile, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine dosyanın gönderilmesi istemiyle Ankara 5.İş Mahkemesine başvurmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Turgay Tuncay VARLI'nın katılımlarıyla yapılan 27.11.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının; davacının istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece 15. maddede belirtilen hükmün aksine, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası temin edilmeden gönderildiği görülmekte ise de; davaya ilişkin bilgi ve belgelerin dosyada yer aldığı, idari yargı kararının kesinleşme durumunu gösteren bir örneğinin de Mahkemesinden istenildiği ve sonuçta usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada idari yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacının, Makine ve Kimya Endüstrisi Kurumu Genel Müdürlüğü Çankırı Silah Fabrikasında tekniker olarak görev yaparken, malûlen emekliye ayrılma istemiyle yaptığı 24.02.2009 tarihli başvurusunun reddine ilişkin 07.05.2009 tarih ve 66.711.273 sayılı işleminin iptali ile malûlen emekliliğine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Dava dosyalarının incelenmesinden; davacının 01.07.1983-31.07.1993 döneminde 506 sayılı yasaya tabi zorunlu sigortalı olarak çalıştıktan sonra 28.07.1993 tarihinden itibaren MKE Elmadağ Barut Fabrikasında 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununa tabi memur statüsünde çalışmaya başladığı; işe girişinde düzenlenen 15.07.1993 günlü Sağlık Kurulu Raporunda KBB hariç sağlam olduğu belirtilen davacının, Barut fabrikasında tekniker olarak çalışmakta iken 1996 yılında askere sevk edildiği, ancak sağ gözündeki görme kaybı nedeniyle "askere elverişli olmadığı"nın saptandığı, terhis edildiği ve tekrar MKE'deki görevine geri döndüğü; çalışmakta iken rahatsızlığı nedeniyle Ankara Numune Eğt.ve Araş.Hastanesince düzenlenen 11.07.2002 günlü sağlık kurulu raporu ile bel fıtığı ve görme kaybı nedeniyle sakatlık derecesinin %56 olarak tespit edilip "malülen emekli olur" kaydının düşüldüğü; davacının 10.09.2002 günlü dilekçesi ile Emekli Sandığı Tahsisler Dairesi Başkanlığına başvurarak, 11.07.2002 günlü sağlık kurulu raporuna istinaden malülen emekli olmak istediğini bildirdiği; bu talep üzerine Emekli sandığı Tahsisler Dairesi Başkanlığının 28.11.2002 günlü kararı ile, 11.07.2002 günlü sağlık kurulu raporunun 5434 sayılı Yasanın 44.maddesi gereğince incelemeyeceğine, kişi sakat kontenjanından işe girmişse 2889 sayılı kanuna göre işlem yapılabileceğine karar verildiği, Emekli Sandığı Sağlık Kurulunun 06.01.2003 gün ve 82 sayılı kararı ile de, 11.07.2002 günlü rapora göre belirli bir işgücü kaybı oranı vermenin mümkün olmadığı, esasen raporun usulüne uygun düzenlenmediği, şahıs hakkında karar verilebilmesi için H.Ü.Tıp Fakültesinden yeni bir rapor alınması durumunda bir karar verilebileceğine karar verildiği; davacının başvurusu üzerine Ankara Numune Eğt.ve Araş.Hastanesince düzenlenen 13.03.2003 günlü sağlık kurulu raporu ile yine sakatlık derecesinin %56 olarak tespit edilip "malülen emekli olur" kaydının düşüldüğü ve vekili marifetiyle ve 18.04.2003 gün ve 1278981 varide no.lu dilekçe ile yeniden Emekli Sandığı Genel Müdürlüğüne başvurup emeklilik talebinde bulunduğu; davacının 18.04.2003 günlü başvurusunun sonucunu beklemeden, 10.09.2002 tarihli talebinin reddine ilişkin Emekli Sandığı Tahsisler Dairesi Başkanlığının 28.11.2002 günlü işleminin iptali talebi ile Ankara 3.İdare Mahkemesinin E.2003/28 sayılı dosyası ile TC Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü aleyhine açtığı davanın, adı geçen Mahkemenin 29.11.2004 günlü kararı ile ve Ankara Numune Hastanesi Sağlık Kurulu Raporu ile malüliyetin %56 olarak tespit edilmiş bulunması nedeniyle 5434 sayılı yasanın Ek Geçici 22.maddesine göre ve 39/j maddesinden yaralandırılarak emekli aylığı bağlanması gerektiği gerekçesiyle kurum işleminin iptaline karar verildiği; kararın kurumca temyiz edilmekle beraber davacı vekilinin talebi üzerine ve kararın kesinleşmesi beklenmeksizin davacıya 15.10.2005 tarihinden geçerli olmak üzere 5434 sayılı Kanunun 39/j maddesi gereğince emekli aylığı bağlandığı, Ancak Ankara 3.İdare Mahkemesi kararının Danıştay 11.Dairenin 13.11.2007 gün ve E.2005/2286 K.2007/8231 sayılı kararı ile," 22.09.1983 tarihinde yürürlüğe giren 2889 sayalı yasa ile 5434 sayılı kanuna eklenen Ek Geçici 22.maddesinde sakat olup sakatlarla ilgili mevzuattan yararlanmaksızın ve 1475 sayılı İş Kanununun 25.maddesine göre tescili yapılmaksızın Emekli Sandığına tabi görevlere girenlerin de 5434 sayılı yasanın 39/j maddesi hükmünden yararlanabileceklerinin hükme bağlandığı, sakatlıkları sebebiyle istihdam edilecek personelden 657 sayılı Kanunun 53.maddesi ve bu madde hükmü uyarınca yürürlüğe konulan yönetmelik hükümlerinde yer alan usul ve yönteme göre göreve alınanların ancak 5434 sayılı yasının 39/j maddesinden yararlanabilecekleri, 2889 sayılı yasayla getirilen düzenlemenin ise geçici mahiyette olduğu ve ancak bu yasanın yürürlük tarihinden önce ilgili mevzuatlarından yararlanmaksızın göreve başlatılanları kapsadığı, bunun geçici bir düzenleme olduğunun, 5434 sayılı yasanın 39/j maddesinde bir değişiklik yapılmasından anlaşıldığı, nitekim 5434 sayılı yasayla "Ek geçici madde" olarak eklenmiş olmasının da maddenin belirtilen niteliğinin bir gereği olduğu sonucuna varıldığı, olayda ise 01.07.1983-28.07.1993 tarihleri arasında sigortalı olarak çalışan ve 2889 sayılı yasanın yürürlük tarihinden sonra 28.07.1993 tarihinde MKE Barutsan A.Ş. de göreve başladığı anlaşılan ve işe girdiğinde ilgili

mevzuattan yararlanmadığı, diğer bir ifade ile atamasının yukarıda belirtilen mevzuat hükümleri uyarınca yapılmadığı anlaşılan davacının 5434 sayılı yasanın 39/j maddesinden yararlandırılmasına olarak bulunmadığı" gerekçesiyle Ankara 3.İdare Mahkemesi kararının bozulduğu ve davacının talebinin 3.İdare Mahkemesinin 31.03.2008 gün ve E,.2008/520 K.2008/621 sayılı kararı ile reddedildiği; Ankara 3.İdare Mahkemesinin 31.03.2008 günlü kararı ile davalı kurumca davacıya 2005 yılından geçerli olmak üzere 5434 sayılı yasanın 39/j maddesine istinaden bağlanan aylığın, bağlandığı tarih itibariyle iptal edilip ödenen aylıkların davacı adına borç kaydedilerek tahsili yoluna gidildiği; emekli aylığı bağlandığı tarih itibariyle iptal edilen davacının bu kez MKE Çankırı Silah Fabrikasında göreve iade edildiği ve 29.01.2009 tarihinden itibaren yeniden çalışmaya başladığı; çalışması devam etmekte iken davacının 02.02.2009 tarihli dilekçesi ile ve 13.03.2003 tarihli Ankara Numune Eğt. ve Araş.Hastanesinin raporuna istinaden 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı yasaya göre yeniden aylık talebinde bulunduğu ve talebinin 06.03.2009 günlü yazısı ile SGK Başkanlığına intikal ettirilerek 13.03.2003 günlü sağlık kurulu raporuna göre davacı hakkında malülen emeklilik işlemi yapılıp yapılmayacağının sorulduğu, Malüliyet ve Sağlık Kurulları Daire Başkanlığının 16.04.2009 gün ve 15456 sayılı kararı ile sağlık kurulu raporunda yazılı olan sakatlığın özürlülere verilecek oranlardan en az %40 oranında olmadığına karar verildiği ve keyfiyetin 07.05.2009 günlü, 66.711.273 sayılı yazı ile MKE kurumu Genel Müdürlüğüne iletilerek davacının 5510 sayılı yasanın 4.maddesi uyarınca emekliye ayrılmasına imkan bulunmadığının bildirildiği; bunun üzerine davacının, malûlen emekliye ayrılma istemiyle yaptığı 24.02.2009 tarihli başvurusunun reddine ilişkin 07.05.2009 tarih ve 66.711.273 sayılı işleminin iptali ile malûlen emekliliğine karar verilmesi istemiyle idari ve adli yargı yerlerinde bakılan davaları açtığı anlaşılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 inci ve Geçici 4 üncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir. Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir. Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki

görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihten önce emekli sandığı iştirakçisi olan davacı tarafından açılan davanın, görüm ve çözümünde idari yargının görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Ankara 1.İdare Mahkemesinin 14.3.2012 gün ve E:2009/951, K:2012/317 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 1.İdare Mahkemesinin 14.3.2012 gün ve E:2009/951, K:2012/317 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 27.11.2017 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri	Şükrü	Mehmet	Ahmet Tevfik
NECİPOĞLU	BOZER	AKSU	ERGİNBAY

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Süleyman Hilmi	Turgay Tuncay
ÖĞÜŞ	AYDIN	VARLI